

דרורה חבקין סיימה לשיר, והחיליים המצריים מחאו־כף

אנשים

זאת מספיק טובה בשביל להצביע, פסק הפקיד.

דעיה לא הכי טובה על שר הביטחון משה דיין היש מיע השבוע ראש המכון ליחסי בינלאומיים באוניברסיטה העברית בירושלים, פרופסור שאול פרידלנדר, בראיון לרפאלי בשן: "בהשקפותיו הבסיסיות הוא נשאר בגבולות הקונסנזוס המקובל, צמוד לנו" מות ולמסורת המחשבתית, אשר מחוצה להן אי אפשר היה להתקדם בתחום הפוליטי. במי לים אחרות: אין בו אורגניזם נאליות מחשבתית ופוליטית מובהקת."

הזמן עשה את שלו. בזאת נוכחה הצלמת התל-אביבית אלה זורח, לפני המלחמה הרגילה אלה, המתגוררת בקומה ראשונה, במצוץ המצוץ מיספר פעמים בחלון דירתה, היא אפילו הספיקה לראות אותו פעם בחטף לפני שברח. השבוע גילתה אותו שוב — אלא שהפעם הוא לבש מדי צה"ל.

אחד התפקידים של מני פאר בגל-צה"ל, בתקופת הירמילחמה ולאחריה, היה למסור הודעות לחיילים שנשבותיהם ילדו בעורף. אחרי כל ד"ש, היה מני מחקה קול של תינוק ואומר: "הלו אבא." בשבוע ש" עבר הפך מני עצמו לאב. אשתו, קרנל, ילדה את בנם הבכור: עופר. במיברק שקיבל לרגל המאורע ממפקד גל-צה"ל יצחק ליבני, נכתב: "הלו אבא נקודה."

הסופר והעיתונאי יגאל לב, המשרת כקצין ביחידת שיריון בסיני, היה החייל המאוכל ביותר ביחידתו. הסיבה: הודות של הוועד למען החייל שלחו ליחידה כמות גדולה של ספרים עבריים. כשחולקו הספרים, נתן סמל התרבות ללב את הספר אלוהים, אמא, אני שונא את המילחמה, שניכתב שלוש שנים קודם לכן על-ידי לב עצמו.

הספר התל-אביבי הידוע, בצילום ששלח למערכת חייל המילואים יורם ברנע שביקש להודות בדרך זו, בשמו ובשם חבריו, לספר שאסף בשבוע שעבר את כל הספריות שלו, נפרד מלקוחותיו, ויירד לג'בל ג'ניפה, אשר בעבר המערבי של תעלת-סואץ, בילה שם יומיים כשהוא מספר את החיילים בשדה, שהתייצבו לפניו אחד אחרי השני.

אחד — בשולחן שלידו ישב אייל. בלית-ברירה התיישב הוואדי במקום. הניסיונות לקי שירת שיחה מצד אייל, עלו בתוהו. גם כשסיפר למצרי, כי קיבל כמות גדולה של חומס וטחינה מהארץ, לא זכה לתגובה. הוואדי סיים במהירות את המנה העיקרית, לא חיכה לקינוח ועזב את השולחן. אבל בקילומטר ה-101 הכל השתנה. סיפר אייל, השניים החליפו זיכרונות נעימים מלונדון.

גם היחסים בין ראש המשלחת הישראלית לשיחות בק"מ ה-101, האלוף (מיל.) אהרון יריב והגנרל המצרי גאמסי, היו בדרך-כלל תקינים. בפגישה שלפני האחרונה, למשל, התלונן יריב בפני גאמסי: "אני מקנה בכך. אחרי שעה של נסיעה אתה כבר מדווח לי נשיא שלך בקהיר. הוא שר מע. נותן לך החלטה ואתה כבר מוכן לפגישה הבאה. ואילו אני צריך לטוס. אחרי כך במכונית. ואני צריך לדווח לרמטכ"ל, לשר הביטחון, לממשלה ולוועדת חוץ-ביטחון." הציע יריב: "תבוא לבקר בי ארץ. תקבל טיפול מצויין. נפיש גיש אותך עם דרגים גבוהים של הממשלה שלנו. ונגמור מהר." השיב לו גאמסי: "הסיר דור תוה טוב גם להיפך. בוא אתה למצריים." יריב: "בסדר! עכשיו! בוא ניסע!" גאמסי: "לא, לא עכשיו. עוד תבוא. גם אני אבוא. עוד ניפגש."

אלוף-מישנה (מיל.) זלמן שלב היה אמנם כומוניסט חיל-הקשר, וכיום הוא מנהל מופעל לאלקטרוניקה, אך כל זה לא עזר לו במישרד הפנים. שלב בא לשם כדי להחליף את תעודת-הזהות הקרועה שלו. הפקיד סירב בטענה, כי עתה, לקראת הבחירות, יש עור מס על המישרד, והם נותנים רק תעודות-זהות לאלה שאיבדו אותם. אבל אני רוצה להצביע עם תעודת-זהות חדשה ותקינה, ניסה שלב לשכנע.

מגולס בסרט משה עלידי השחקן האמריקני ברט לנקסטר. התסריט נערכת עתה באילת ולנקסטר מנצל את ההפסקה שבין הצילומים כדי לאכול את המאכל המקסיקני צ'ילי קווארנה, כשלידו משוחפת הצעירה אביבה דקל. את הערב הראשון של חנוכה בילה השחקן בבית-המלון, כשהוא מדליק נר ראשון של חנוכה בפני אורחיו המלון.

התעשיינים, אברהם (בור-מה) שכיט, סעדו השבוע עם נשותיהם במסעדה בהרצליה פיתוח, כשיהפיה שעברה ליד שולחנם עוררה את תשומת ליבם. באותו רגע עפו שתי קריאות: "אורי!" "בומה!" היו אלה נשותיהם החוקיות של השניים. כל המסעדה פרה בצחוק.

על חווייה שהיתה לה בצד המערבי של תעלת-סואץ סיפרה השבוע המוסיקאית זמרת דרורה חבקין, בערב ראיונות במלון פלזה בתל-אביב, למנחה, אלי ניסן. אחרי שסיימה לשיר בפני חיילים שיר באנגלית, נשמעו מחאות-כפיים גם מרחוק. כי ששאלה את החיילים, מדוע לא הזמינו להופעה גם את החיילים להם, הסבירו לה כי אלה חיילים במוצב המצרי שממול.

במיסגרת הפגישות בי קילומטר ה-101 התפתחו יחסי קרובים בין אלוף (מיל.) שמואל אייל, שהשתתף בדיונים, לעוזרו של הגנרל מור חמד גאמסי, הקולונל הוואדי. מסתבר כי השניים הכירו אחד את השני עוד מתקופת השירות המשותף שלהם בלונדון. בראיון לרב גולדשטיין, סיפר אייל על פגישה קודמת שלו עם הוואדי, שלא עלתה יפה. היה זה בסיור של ניסן פחים צבאיים בבסיסים בסוקס לנד. תוך תיאום עם המארחים הבריטים, סודר שליד שולחן ארוחת הצהריים ישאר לקור לונל המצרי רק מקום פנוי

מיפלגות הליכוד מצאו דרך אכזרית לפגוע בראש-הממשלה גולדה מאיר במערכת הבחירות. גילתה זאת השבוע גולדה, בראיון שהעניקה לידעות אחרונות: מל-בד קריאות-הביניים של ח"כ מנחם בגין לנאומיה בכנסת "שקר וכזב!" היא סיפרה כי "ד"ר יוחנן באדר לא מנשק לי יותר את היד."

מערכת הבחירות לובשת צורות שונות ומשונות. המערכת למשל פירסם מודעות שרענו כי כל מה שיש למעמד גח"ל לראשות עיריית תל-אביב אלוף (מיל.) שלמה ("צ'יץ") להציע, זה חולצות הפסים שלו ועניבות יפות. בעיקבות כך העלו אני שי הפירסום של צ'יץ רעיון: הם קנו מיספר עניבות, צירפו אליהם מכתב לכל העיתונאים המוניציפליים בתל-אביב, כתבו בו בשמו של צ'יץ: "בעיקבות מודעות המערך המבכרות אותי על-כך שאני עונד עניבות ולובש חולצות פסים, אני מודיע בזאת כי אני מקבל את ההערה, אתנור מעניבות וכזה כחה אני שולח לכל אחד מכם את אחת מעניבותי. גב. מ" החולצות שלי אינני יכול להירפס. ובכלל, מתי לאחרונה ראי תם את יהושע רבינוביץ הפועל? בלי עניבה?" אולם המיכתב עדיין לא נשלח, מפני שצ'יץ עצמו איננו מאושר כל-כך מהרעיון.

חובבי הלצון במטה הבחירות של הליכוד בתל-אביב, מספרים: "המערך הציע לי אריק שרון למנות את צ'יץ, כסגנו באוגדה. תשובתו של אריק: 'בבקשה, בתנאי שתמנו את יהושע רבינוביץ כסגנו של אלוף שלמה בגין' (גורדיש)."

המגולס בסרט עלידי השחקן הבריטי הנודע אנטוני קוויל, שניצל את ההפסקה בסרט לשיזוף ואכילת סנדוויץ, יחד עם מנהלת מלון הסלע האדום.

היא במקום, אמרה לו: "תגיד איזה קפה אתה רוצה ואני אסע להביא." השיב לה עזר: "במילחמה הזאת אני לא מא-מין לשום דבר עד שאני רואה בעיניים." כדי להוכיח לו שאפשר להשיג קפה, נסעה יר אלה והביאה לו קפה. אבל מה רוצה המזל? במקום סוכר היא שמה לו בטעות מלח.

תת-אלוף אורי בן ארי וסגן נשיא התאחדות

דעיה שלילית על דרך ניהול הימים הראשונים של מילחמת יום-הכיפורים, הביע האלוף במילואים עזר וייצמן בשבוע הראשון של המילחמה. היה זה בחדר הפיקוד של חיל-האוויר. עזר, שהגיע למקום לביקור וניפגש שם עם מפקד חיל-האוויר לשעבר אלוף (מיל.) מוטי קור שגויס לי צבא, ביקש קפה. השיבו לו שאין קפה. העיתונאית יר אלה הר-שפי שנכחה גם

אהרון וטור